

(מלכים-ב' כה,ג- ו)

אור דוד

J								
מוקדש לע"ג הבה"ח דוד צברדלי <mark>נ</mark> ג ז"ל ב שלמ <mark>ח זלמן</mark> ושושנה נעמי ה'"ן	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע
	·- :	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	בלק
	105	20:28	20:33	20:30	19:22	19:30	19:13	

א**ורות הפרשה –** הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

לתוב בפרשתנו:"זאת התורה אדם כי ימות באוהל..". בפשט מדובר על טומאת מת בבית אך חשבתי על דרך הדרש שאדם צריך "למות באוהלה של תורה" הכוונה למסור נפשו על לימוד התורה, גם מי שעובד הרבה צריך למסור נפשו שיהיה לו זמן קבוע כל יום ללימוד. הדבר אמור גם לנשים בלימוד ההלכות הנוגעות להן ובלימוד שמחבר ומקרב את ליבם לה^י. שאלו פעם את הרב שטיינמן:איך אפשר שהתורה תהיה לנו מתוקה? שאל הרב בחזרה:דבש הוא מתוק? ענו שודאי. שאל הרב: ואם שרוצה לחוש במתיקות התורה צריך לשמור על הפה מלשון הרע וכך כשאין פצעים כאלו חשים במתיקות. מי ייתן ויתקיימו בנו דברי אור החיים הקדוש רבי חיים בן עטר זצ"ל (דברים כו,יא):"אם היו בני אדם מרגישין במתיקות ועריבות טוב התורה היו משתגעים ומתלהטים אחריה ולא במתיקות ועריבות טוב התורה היו משתגעים ומתלהטים אחריה ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם".אוהב אתכם! שבת שלום (-:

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. <u>ט' תּמוּז:</u> ג בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ וַיֶּחֶזַק הָרָעָב בָּעִיר וְלֹא הָיָה לֶחֶם לְעַם הָאָכֶץ: ד וַתִּבָּקַע הָעִיר וְכָל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַלַּיְלָה דֶּרֶךְ שַׁעַר בִּין הַחֹמֹתַיִם אֲשֶׁר עַל גַּן הַמֶּלֶךְ וְכַשְׂדִּים עַל הָעִיר סָבִיב וַיִּלְךְ דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה: ה וַיִּרְדְפוּ חֵיל כַּשְׂדִּים אַחַר הַמֶּלֶךְ וַיַּשְׂגוּ אֹתוֹ בְּעַרְבוֹת יְרֵחוֹ וְכַל חֵילוֹ נָפֹצוּ מֵעָלָיו: וּ וַיִּתְפְּשׁוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וַיִּעְלוּ אֹתוֹ אֶל מֶלֶךְ בָּבֶל רִבְלָתָה וַיְדַבְּרוּ אִתּוֹ מִשְׁפַּט:

(ירמיהו לט, ב ועיין תענית כח ע"ב)

ב בְּעֵשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ בַּחֹדֶשׁ הַרְבִיעִי בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ הַבְקְעָה הַתִּיר: ג וַיָּבֹאוּ כֹּל שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וַיִּשְׁבוּ בְּשַׁעַר הַתָּוֶךְ נֵרְגַל שַׂר אֶצֶר סַמְגַּר נְבוּ שַׂר סְכִים רַב סָרִיס נֵרְגַל שַׁר אֶצֶר רַב מָג וְכָל שְׁאֵרִית שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל: ד וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָם צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְכֹל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַיִּבְרְחוּ וַיִּצְאוּ לַיְלָה מִן הָעִיר דֶּרֶךְ גַּן הַמֶּלֶךְ בְּשַעַר בִּין הַחֹמֹתָים וַיִּצֵא דֶּרֶךְ הָעְרָבָה: ה וַיִּרְדְּפוּ חֵיל כַּשְּׂדִּים אַחֶרֵיהֶם וַיִּשָּׁגוּ אֶת צִדְקִיָּהוּ בְּעַרְבוֹת יְרֵחוֹ וַיִּקְחוּ אֹתוֹ וַיִּעֲלֻהוּ אֶל נְבוּכַדְּרֶאצַר מֶלֶךְ בָּבֶל רִבְלָתָה בְּאֶרֶץ חָמָת וַיִּדַבֵּר אִתּוֹ מִשְׁפָּטִים:

(כנ"ל)

<u>ט' תּמּוז:</u>ו בַּחֹדֶשׁ הַרְבִיעִי בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ וַיֶּחְזַק הַרָעָב בָּעִיר וְלֹא הָיָה לֶּחֶם רְעַם הָאָכֶץ: ז וַתִּבָּקַע הָעִיר וְכָל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה יִבְרְחוּ וַיִּצְאוּ מֵהָעִיר לַיְלָה דֶּכֶךְ שַעַר בִּין הַחֹמֹתַים אֲשֶׁר עַל גַּן הַמֶּלֶךְ וְכַשְׂדִּים עַל הָעִיר סָבִיב וַיִּלְכוּ דֶּכֶךְ הָעְרָבָה: ח וַיִּרְדְּפוּ חֵיל כַּשְׂדִּים אַחְרֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂיגוּ אֶת צִדְקִיָּהוּ בְּעַרְבֹת יְרֵחוֹ וְכָל חֵילוֹ נָפֹצוּ מֵעָלָיו: ט וַיִּתְפְּשׁוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וַיִּעְלוּ אֹתוֹ אֶל מֶלֶךְ בַּבֶל רִבְלָתָה בְּאֶרֶץ חַמָּת וַיִּדֵבֶּר אָתּוֹ מִשְׁפַּטִים:

(פסוק ו)

<u>ּי' תּמּוּז:</u> ו וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַלּוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָּׂה: זֹ וַיְשַׁלַּח אֶת הָעֹרֵב וַיִּצֵא יַצוֹא וַשׁוֹב עַד יְבֹשֶׁת הַמֵּיִם מֵעַל הָאָרֶץ:

(סדר עולם פרק ד) (סדר עולם פרק ד)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצולל ׁה"ה.

לא) וז"ש בתקונים (תקונים חדשים צ"ז ע"ב) על הכתוב לעלוקה שתי בנות הב הב (משלי ל') שעלוקה פירושו גיהנם, והרשעים הנלכדים בגיהנם זה, צווחין ככלבא הב הב דהיינו הב לן עותרא דעלמא הדין, הב לן עותרא דעלמא דאתי. ועם כל זה הוא מדרגה חשובה לאין ערך יותר מהראשונה, כי מלבד שמשיג שיעור הגדלות האמיתית של הרצון לקבל, וניתן לו לעבודה כל החומר כולו שהוא צריך, הנה היא המדרגה המביאתו לשמה, כמו שאמרו חז"ל (פסחים נ' ע"ב) לעולם יעסוק אדם בתורה ומצות שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה. וע"כ נבחנת המדרגה הזו הבאה לאחר י"ג שנה לבחינת קדושה, וה"ס השפחה דקדושה המשמשת לגבירתה. שה"ס השכינה הקדושה. כי השפחה מביאתו לשמה, וזוכה להשראת השכינה. אמנם הוא צריך לעשות כל האמצעים המותאמים שיבא לשמה, כי אם לא יתאמץ לזה, ולא יבא ח"ו לשמה, הרי הוא נופל בפח השפחה הטמאה, שהיא הלעומת דשפחה דקדושה, שענינה לבלבל את האדם, שהלא לשמה לא יביאהו לשמה. ועליה נאמר, ושפחה כי תירש גבירתה (משלי ל'), כי לא תניחהו לאדם להתקרב אל הגבירה שהיא השכינה הקדושה. והמדרגה הסופית שבחלוקה זו, היא שיתאהב בהקב"ה בתאוה גדולה, בדומה לבעל תאוה המתאהב בתאוה גשמית עד שאין התאוה סרה מנגד עיניו כל היום וכל הלילה, וע"ד שאמר הפיטן בזכרי בו אינו מניח לי לישון. ואז נאמר עליו, ועץ חיים, תאוה באה (משלי י"ג) כי ה' מדרגות הנשמה ה"ס עץ החיים, שמהלכו חמש מאות שנה. שכל מדרגה היא בת מאה. דהיינו כי יביאהו לקבל כל אלו ה' בחינות נרנח"י המבוארות בחלוקה הג'. עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, בלק דף קפ"ד ע"ב.

> א) וירא כלק כן צפור וגו': ר' שמעון אמר, זירא, מה היא הראיה שראה. ומשיב, ראיה ממש ודאי, ראה בהסתכלות החכמה, בעיני החכמה. ראה וראה בעיניו, דהיינו שכתוב, כמו החכמה, אבימלך מלך פלשתים בעד החלון. מהו בעד

> > א. והקבות בותוך בוי

ב. מה איובל היתה

וככן כקבורה וכתה

את יהוא בן נמשי

החלון. הוא כש"א בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא. אלא ודאי חלון החכמה דקצה שולי הככבים, הוא החלון דאם סיסרא ואבימלך, והם חלונות החכמה. כלומר שיש הרבה חלונות, וחלון אחד יש שכל החכמה שורה בו. זבו רואה. מי שרואה בשורש ההכמה. אף כאן, זירא בלק, בחכמה שלו, דהיינו חלון הפרטי.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "יהוא" (מלכים-ב' פרקים ט-יא) מקבילה ל-בלק על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. את ראשי בני המכך אשר שחשו איפה שבוו ואכל יהוא שכוזו

ה. ביה איזבכ כיהוא אבירה

כאשר בוחוזכון איתו דיברה

צ איפה שמו את הבגדים ו בה נאבר שיהוא עשה כשהמכיכו את יהוא ככי העבדים כשאת המכר שכו הכה

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

ארבעה, בשרה, גוי, דתן, היהיה כדבר הזה, ויסער פתרונות לגליון הקודם מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה,לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע - חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפוא כלל חולי עמו ישראל.לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com